

La Veu d'Inca

REDACCIO I ADMINISTRACIO
Murta, 5.--INCA.

Any 1

SETMANARI POPULAR
INCA 4 SETEMBRE 1915

Núm. 36

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

DIGNIFICACIÓN DE LA MEDICINA

No quiero ampliar consideraciones, respecto á la necesidad de la decencia, en el ejercicio de la profesion médica, porque seria de mal gusto, diera yo lugar á que se consideraran estas, solo alusivas a un reciente y vergonzoso acto, que al parecer llevaba trazas de aspirar a la conquista de un repugnante campeonato. Me limitaré por tanto, a dejar sentado, el imperioso deber que tiene el médico, de predicar la decencia con palabras y con el ejemplo.

Otra de las cualidades que constantemente debe resplandecer en el médico, es la *probidad*, que no consiste en una sentimental manifestación de afecto hacia el enfermo, ó en un mentiroso alarde de interes por su curación; sinó que es algo más real y provechoso. Es la honradez en el obrar, es la rectitud de intención, es la integridad en el cumplimiento del deber, es la seriedad en los procedimientos curativos.

Hay quien visita a los enfermos con sobra de afectado sentimentalismo, que utiliza para disimular la falta de rectitud y de honradez en el aprecio de las cosas; por cuanto está más atento al provecho que puede sacar del enfermo, que no á la obligación de servir al mismo, según demanda la probidad.

Parece a primera vista que ha de existir proporcionalidad entre los buenos servicios prestados a los enfermos por el médico, y el provecho que este ha de obtener en el ejercicio de la profesion, y parece que constantemente el provecho obtenido por el médico, ha de ser directamente proporcional a la bondad ó á la magnitud de los servicios prestados al enfermo.

Los que nos dedicamos a la práctica de la medicina hallamos muy lógica esta proporcionalidad, pero sabemos por experiencia, que tratándose del ejercicio profesional, desempeñado por médicos faltos de probidad, que prescinden y hasta hacen burla del carácter sacerdotal de la profesion, resulta que el provecho del médico está a veces en pugna con la conveniencia del enfermo. De manera que ambos factores pueden resultar inversamente proporcionales, y de aquí nacen abusos que hemos de indicar.

Hay quien sintiéndose libre de todo freno moral, aprovecha su palabra seductora y demás aptitudes, para convencer a sus

clientes de la conveniencia ó necesidad de una operación, y tiene una maña especial para conseguir se dejen operar muchísimos enfermos, ó enfermas, que desde luego rehusarian el acto quirúrgico, si se les hablara con sinceridad, con probidad.

En tales casos, resulta que el provecho del médico se antepone a la conveniencia del enfermo, y que en realidad la proporción de que antes hablábamos no resulta ya de razón directa, sino que el interes del médico es atentatorio a la conveniencia del enfermo.

Preséntanse frecuentemente en la práctica muchos enfermos y especialmente enfermas, cuyo estado de ánimo las hace aptas para ser anotadas en lista especial, que podríamos llamar de explotables. Si el médico no tiene *probidad* puede contar con material lucrativo utilizable; ya condescendiendo con cierto modo de ver, ya fomentado una idea más o menos errónea, ya acrecentado un temor infundado, etc. etc; con lo cual he visto verdaderas explotaciones. El médico que no tenga probidad, constituye una verdadera calamidad pública, tanto más de lamentar, cuanto mayor sea la clientela que solicite sus servicios.

Eliminando las operaciones necesarias ó convenientes, respecto de las cuales no debó hablar, nos quedan para el estudio las simplemente innecesarias, los de supuestas virtudes curativas, y las simuladas.

Las operaciones simplemente innecesarias, son aquellas que se hacen para curar males, cuya escasa importancia y trascendencia no justifican plenamente las posibles contingencias del acto operatorio. También debemos incluir en este grupo, las que se hacen para curar males, que podrían remediarse apelando a otros tratamientos.

En tales casos, debe el médico hablar con toda sinceridad a la familia, sin que en la balanza de las indicaciones y contraindicaciones, ó sean las ventajas y los inconvenientes, haya de influir como factor su conveniencia personal. «El médico solo debe inspirarse en el interés del enfermo» (Morales Operatoria Quirúrgica Tomo 1.º pag. 50.)

Las operaciones de supuestas virtudes curativas, son aquellas que han sido indicadas por tal o cual autor para combatir ciertas dolencias, sin que la experiencia haya demostrado realmente su verdadera efica-

cia curativa. Acontece con frecuencia el hecho de mejorar extraordinariamente el organismo, después de haber sufrido una operación mas o menos grave, desapareciendo molestias, que no parecían estar ligadas con el afecto que motivó la operación.

Es frecuente atribuir a la operación todos los beneficios obtenidos después de ellas, aunque se trate de males que no son tributarios de las mismas. Si con este modo de interpretar los hechos, se sacan precipitadamente consecuencias, caemos en graves errores, que han dado lugar a que se recomendaran intervenciones quirúrgicas, para males que no han que curar con la operación; resultando por tanto, esta inutil, cuando no perjudicial, por mas que haya sido indicada por algun autor.

En tales casos, el médico no tan solo no puede aconsejar la operación, sinó que debe esforzarse para disuadir al enfermo, si es que este demuestre inclinaciones a dejarse operar.

¿Que garantía social podrá tener para los enfermos el dictámen ó el consejo de un médico *sin probidad* que ejerce la carrera guiado tan solo por la idea del lucro?

De las operaciones simuladas hablaremos en el próximo número.

Sebastián Amengual.

(Continuará)

La llei de moralitat en perill...

Que existeix en mig de noltros una llei immutable i eterna, que es diu llei de moralitat, creim que no e-hu negaràn nostros lectors, ni e-hu posaràn en tela de judici...

Inútil sería, per tant, i al mateix temps, ridícul, voler presentar-los arguments destinats a pregonar la seva existencia, quant és axí que ni els mateixos racionalistes i positivistes jamai l'han negada. A lo més, no hauràn fet més que deformar-la, volguent canviar-li o la seva naturalesa íntima o el seu origen.

Tots sentim idò, aqueixa llei; tots la duim escrita en el fons de nostros esperit. La veu de la conciencia ja se cuida prou be de fer-la-mos recordar.

Es ver que existeixen subjectes de conciencia adormida, que par que s'oblidin

dels seus devers, però aquets han hagut de fer grans esforços per fer acallar els seus batecs fiscalisadors, cosa que no han lograt jamai del tot. Ni fins i tot aquells desgraciats, que p'els seus escàndols i prevaricacions, se distingeixen a primera vista ja dels demés, perquè duen esculpit en el seu semblant un segell de degeneració que no los deixa confondre amb la gent honrada, ni fins i tot aquets poren escapar dels remordiments de consciència.

I així, d'aquestes premisses no pot derivar-se més que tal conclusió: que tot homo, qualsevol siga s'esfera social que ocupi, ja siga sabi i de carrera o ignorant i vulgà, no pot, no té dret a sustreure-se an aquest dever de moralitat, ni atentar contra ell.

Perque ell està inevitablement unit a nostra condició de sers racionals, i lo que és més encara, de fills de Deu i hereus del cel!..

Ara bé: aquesta llei i dever moral tan necessaris per s'organització de sa societat, tant intrinsecament essencials per sa vida dels pobles, estan en perill, estan, poriem dir, en crisi...

No volem dir, amb això, que aquestes llei i dever tan altament dignificants i nobles no tinguin encara adeptes i seguidors en nostra ciutat... No; sempre tindrem, si la gràcia de Deu no nos abandona, un núcleu compacte i selecte de ciutadans, que amb la moralitat de ses costums, sabran fer honor al poble de Santa Maria la Major... es a dir, sabran esser veritables inqvers... Lo que intentàvem significar, al dir que sa llei moral està en perill en mig de noltros, era que ella sa veu, sovint sovint, amanassada, atacada, ofesa, postergada...

I sa causa d'això? Ah: els mals exemples, els escàndols que tan frecuentament hem hagut de sufrir en nostra ciutat i que han arribat a fer sospitar si estarem destinats a veure i a sufrir, mans plegades, admeses i llegitimades ses més absurdes i indignes violacions de moral i cultura.

Ah sí! Pareix que hi ha interès ja que aquí sigan proclamats s'imperi de ses passions, sa negació de tota llei moral, sa llegitimada de tot crim, per monstruos que siga. Això ¿que fa més que prostituir de cada dia sa consciència pública, fent-la seguir una orientació i formació funestes? I això, ¿que fa més que originar ses més absurdes i errònees idees sobre punts trascendentals de sa vida humana? I això, ¿que fa més que crear enmitx de noltros, hàbits i cos ums depravades, qu'acusen una profundíssima degeneració i pèrdua del sentit moral? I això, ¿que fa més que donar carta de naturalesa a sentiments els més degradants, que colocan a s'homo en una esfera molt inferior a s'animal irracional?...

I lo que és més dolorós encara, ¿no farà això enervar i fer perdre ses energies a sa generació que puja, a nostra joventut, que per trobar-se a s'edat de ses passions, necessita lluitar, i lluitar briosamente, contra ses tendències vicioses, contra ses baixes i groseres inclinacions sensuals?...

Si volem salvar s'edifici social que s'esbuca, sortiguem idò, tots, en defensa del dever moral. Per respectar-lo, és precis primer sentir-lo, inculcar-lo més i més en nostre esperit.

Avui principalment, que sa societat moderna pateix una profunda abulia, es es dir, que la seva voluntat està malalta i tenebrosa la seva consciència, importa an els bons sortir en defensa de la seva base primaríssima, que és sa moralitat; sa carencia de la qual suposaria a dins ella una deficiència essencial en la seva vida íntima.

Tot lo que mos rodetja dins l'orde de sa naturalesa, mos invita a abraçar-la. Per aquesta llei armònica i eterna se retgeix tota sa creació. I s'homo, que constitueix el centre a on convergeixen tots els punts de l'esfera mundial, no pot ser de menor condició.

Es bon ciutadà, desde el moment que passa a ser membre de sa societat, du en si impresa sa obligació ineludible de seguir sa llei moral.

Si deixa d'esser lo que deu, pert, ademés de s'estima de si propi, sa dels demés i se degrada... Llavors no és sino un monstre...

El dia, per tant, que tots els ciutadans tinguem consciència ben formada d'aquest dever, sols desde aquest dia veurem assegurat i fora de perill es dever de sa llei moral...

J. A. Pre.

Inca 3-9-15

COR GENERÓS

Com trista tortoreta
que lluny del niu suspira
per entre esprives serres
sens pau ni goig trobar.
Visquent desconsolada
del cor ferit, plant vessa,
i a Vos sol, a Vos únic
¡Deu meu! desig amar!

Com si fos nina encare
estim a l'infantesa.
No vull amb los cors falsos
passar els jorns ensemps.
Cercant les dolça calma,
que dins del món no's troba,
desig la pau ditxosa
que mai l'arranca el temps.

Fugint de les tenebres
cerc llum que a Deu m'acosta,
sols vull l'amor puríssim
que més que vida dur.
Desig baix la creu santa
trobar vera alegria
amant lo bell, lo noble,
amb cor senzill i pur.

Si feis ¡Deu meu! que gosi
consols que de Vos venen
¡que hi fa si estic ferida
de negre ingràtitut!
¡Res vull d'aquesta terra
que brota sols espines!
¡Ré sé que teniu paumes
que premien la virtut!!

Marcelina Moragues.

Entremig del Faust

(Retirat dels números passats)

L'Euforiò tenia ales i amb elles volà amunt, amunt... L'Euforiò n'és, jovincell esvelt, la ardenta, exalsada, altívola i voladora poesia moderna i brillen-li ses ales d'or talment una papellona de primavera esplèndida, vestida de domàs; mirau-lo com s'enlaira dins la espaiosa cambra infinita....

El Faust. L'esperit d'Arminius, el blanc, l'ignocent, l'inmaculat...; el cervell alemany, robust, guarnit de cuirassa, de circumvolucions d'acer; el còs germànic, de testa quadrada, pit ample, tors olímpic... El Faust: força germànica, ciencia germànica, pregonesa germànica...

Helena. (Presentem-la sense l'article d'avui en dia). La deessa grega, sobirana, corpidora dels selectes; la bellesa clàssica, suau, sedant, calmosa; la dona qui encisa tot-hom i mou guerres afroses i moren els heròics per ella, per un tendre esguart d'ella; la suprema, la divinal armonia... Helena: perfecció clàssica, tranquil·litat clàssica, armonia clàssica....

Passen els setgles; s'acaramullen les generacions dins els ossaris... I l'inimitable dibuixador del Faust, Goethe-pintor de simbolismes—, davant el palau de Menelaus d'Esparta, ha unit, ha casat el Faust i Helena. Un fill n'és nascut de la unió sacra. Un fill; l'Euforiò, qui abandona la ciclada Melos, on el gità l'Olímpic enfadat, i se presenta enlluernador de vida al mon contemporani.

Qui vol descasar la bella parella? Qui vol divorciar els enamorats nuvis? Ets tu Porkies, la vella, la llejta? Ets tu Mefistòfil qui portes careta i vel? Jamai mancaràn esperits dolents, jamai mancaràn dimonis mal entencionats.

Malgrat síes amagada ja dins la blavor del cel—deia el Chor—no deixis, oh poesia santa, de brillar talment un estel encès par damunt les nostres testes, ni, des de l'Empireus, ton alberc etern, fugis dels qui no porien viure sens tu a la terra baixa.

Vina, vina Euforiò, i direm plegats:—Deixau-me lliures les meves mans, els meus rulls, els meus habillaments; car ells me pertanyen i jo els-e vull.

JOAN ESTELRICH.

Academia d'Higiene de Catalunya

Guerra contra les mosques

L'Academia d'Higiene de Catalunya recomana a tots la necessitat imperiosa de destruir les mosques, car està plenament demostrat que transmeten i propaguen per tot arreu malalties tan greus com el còlera, el tifus, la diarrea infantil, la tisis, la disenteria, la verola, etc.

Procurar per tots els mitjans que les mosques no entrin en les habitacions i des-

truir totes les que hi hagin entrat, és una part molt important de aquesta lluita. Però la més trascendental i de millors resultats és la d'evitar la seva reproducció, i això és consegüent netejant tots els recons de les cases, que és el lloc on fan niu.

Tirar les escombraries al carrer és fomentar la cria de mosques que després invadeixen les coses.

On hi ha netedat no hi ha mosques.

On no hi ha mosques, no manca la salut.

Les mosques volant recorren distancies majors d'un kilòmetre.

A la cuina, al rebost, a les tendes, als mercats, a tot arreu, s'han de protegir els aliments i begudes, car al posar-se les mosques damunt d'ells, dipositen els microbis que han recollit, amb ses potes peludes, del còs dels malalts i dels llocs infectes.

Han de netejar-se, al menys un cop per setmana, les quadres i corrals, treient d'ells els fems, i regant el sol i les parets amb aigua de calç.

Han de posar-se els fems en llocs tancats, per evitar que s'hi fiquin les mosques i, d'esser possible, fora dels llocs poblats, regant-los amb aigua de calç, sulfat de coure, etc.

Cal destruir les mosques per tots els mitjans adequats.

(Del cartell sanitari fet per l'Academia d'Higiene de Catalunya.)

SENTENCIA CONFIRMADA

No sempre els anticlericals han de flocar sense que hagi per ells ni rei ni roc. El Tribunal Suprem ha desestimat un recurs del Sectari Nakens, que havia posat contra l'Audiencia de Madrid per haver-lo condemnat a quatre anys i nou mesos de desterro per injuriet al Cura de Yepes.

El Tribunal suprem amb aquest fallament confirma la sentència de la Audiencia contra en Nakens que tindrà que cumplir-la fins a diner i maia amb totes les seves infles de menja-capellans, al no ser que'l Govern se dexi imposar per la companya dels anticlericals que ja comensen a remanar sa cova de dimoni revoltós per que sia indultat.

Per tot son lo mateix.

PUBLICACIONS REBUDES

Mi Divino Tesoro pel R. P. Joan Pascual S. J.—Llibreria i Tipografia Catòlica, Pí, 5, Barcelona—Un opúscol en 16.º, amb hermoses cubertes i alguns gravats.

Curta és en planes aquesta obreta, no arriba a cent, però conté abundantíssima i sòlida doctrina eucarística baix els conceptes de *Sacrament* i *Sacrifici*. Té el doble caràcter de catecisme i devocionari presentant-se a utilitzar-lo ambdós sentits. Felicitarà en gran manera el conexasment d'aquest Misteri Diví i mourà a la devoció an

els qui'l llegesca atentament. Es un d'aquests llibrets que se poren recomenar als feels de tota edat i condició per a secundar el ditxós moviment de les ànimes que se nota avui envers la Sagrada Eucaristia i la seva recepció i el seu culte.—Se venen als següents preus: 1 exemplar, 25 cets.; 100 20 ptes.; 500, 90 ptes.; 1.000, 150 ptes.

Linaje de Poetas—Novel·la, per Joan Lagua Lliteras. Il·lustracions de X. Dachs.—«Biblioteca del Hogar» primera serie, de la Llibreria i Tipografia catòlica, carré del Pí, 5, Barcelona.

Essent ja tant nombroses i selectes les novel·les que formen la castellana *Biblioteca del Hogar*, cap d'elles com l'acaba de publicar-se té caràcter moderníssim, que son autor, il·lustrat poeta i pulcre literat, ha escrit amb llenguatge florit i elegantíssim.

La trama de la novel·la, desplegada magistralment, encautiva l'cor del lector que an el fil de s'interessant lectura passa per les més dolces emocions del esperit. Es, ensem, altament edificant pel fondo cristià i altament educatiu que persegueix l'autor—Venal en rústica a 2 reals.

ANÁLISIS RÁPIDO DEL SULFATO DE COURE

Quant el sulfat de coure té una riquesa del 98 al 99 per 100, té'l color blau ben caracteritzat i cristalí. Si se li ha afegit sulfat de ferro lo color blau tira a verdós, y llevores cal fer-ne l'anàlisis.

Un procediment fácil consisteix en disoldre en un fesó d'aigua una miqueta de sulfat de coure, i a aquesta solució se li va tirant de mica en mica una disolució concentrada d'hiposulfit de sosa, fins que el color blau desaparega. Després s'hi tira una solució de carbonat de sosa. Si hi ha precipitat pot assegurar-se que'l sulfat de coure porta trafica.

Ecos de Ca-nostra

NOU VICARI.—Es estat nomenat Vicari coadjutor de nostra Iglesia parroquial, de nova creació, Mossen Andreu Jaume.

I hem dit de nova creació perque aqueix nomenament no ve a sustituir cap vacant sino que ara a Inca e-hi haurà tres vicaris, que ja fa temps pertocaven segons l'orde establert a les principals parroquies.

Felicitam a Mossen Jaume pel nomenament tot dessitjant-li forsa i salut per treballar.

ASCENDIMENT.—El Jutge de primera instancia del partit d'Inca, D. Francesc de Paula Caplin i Fandiño, és estat anomenat Jutge d'Almeria.

Dijous partí a prendre possessori de sa nova cúria quedant encara a Mallorca sa familia.

Lo felicitam per l'ascendiment.

NOU JUTGE.—El Jutge que ha d'umplir la vacant del tribunal d'Inca s'anomena D. Ignaci Lecea i Grifalba que exercia el seu càrreg a Santa Coloma de Fornés.

ACADEMIA.—La Academia Técnica que actuava baix la direcció del Capità d'Artilleria D. Bernat Rodriguez an el local del finit col·legi de San Tomàs de Aquino, dia 15 comensaràn les classes del nou curs baix la direcció del distingit Comandant del Regiment d'Inca D. Bernadí Mulet.

Daràn classes de preparació per betxillerat i per l'ingrés a les Acadèmies militars els meteixos professors del curs anterior.

LES PLUGES.—Les pluges torrencials que aquesta setmana han castigat fortament molts de termes de Mallorca, aquí no ha feta tanta tala, si be per la part de Mendrava i Son Odre, o sia per la banda que tira a Mancor, ha feta molta destrosa d'arbres, sobre tot figueres que la major part han quedades coronades de totes ses branques.

No han de olvidar todos los que padecen de arenillas, mal de piedra, gota, reuma ciática, cólicos nefríticos, neuralgias, etc., o sean todos los artríticos que su dolencia es debido a un exceso de ácido úrico, y que con la «Piperazina Dr. Grau» conseguirán su curación completa. Es el mejor disolvente del ácido úrico.

FESTA DE CARRER.—El festival que en nom de San Bartomeu se fa an aquesta Ciutat enguany és estada ben polida. En la barriada, edornada de lo millor, hi va haver corregudes, ball de revel·la, música i focs artificials, però lo millor va esser a la plaça de toros, puis segons mos han dit, el concurs de bicicletes i la parada de cintes i la vedellada que hi feren constituí un festival acabat, i que va esser una llàstima que no convidassen els de *La Veu* per fer-ne una descripció detallada.

CERTAMEN PERIODÍSTIC.—Hem rebut el cartell del VIII Certamen Periodístic *Ora et Labora*.

Comprèn coranta temes variadíssims dividits en les següents seccions: *Especial, Periodístic, Catequístic, Literaria, Científica, Social, i Práctica*.

El temps de presentació dels treballs termina el darrer dia de setembre.

Els Semineristes que dessitgin prendre part en aqueix certamen obtendrán un exemplar del programa, demanant-lo al Director de «Ora et Labora», seminari de Sevilla.

EL CAPITÁ GENERAL A INCA.—Diumenge vengué a Inca, a fer una volta per la festa, el Capità General D. Francesc de Borbón. Va anar a sopar amb so Bal·le D. Antoni Amer a s'Hotel Domingo, els quals foren acompanyats del Coronell D. Waldo Calero i del Secretari del Ajuntament D. Josep Siquier.

TRAVESSERES.—Ja fa temps que els atlots han emprés una mala verera a la pla-

ca de la Iglesia. Els vespres mig amagats entre les soques dels arbres posen un fil que sostenen ells, de banda a banda de carrer, a l'alsada d'un homo, amb l'intent de tomar el capell an els qui passen per allà, o embarassar-los.

Aquesta setmana tomaren el capell a un sacerdot que s'en anava a la Iglesia tot tranquil.

No seria mal que la policia e-hi fes una passada en aquelles hores, i també los fes callar, que a voltes fan un renou espantós distreguent el silenci del temple.

UN AUTE DE PROCÉS REVOCAT.—Dia 31 d'Agost l'Exma. Audiencia revocà un aute de processament dictat fa uns quatre mesos contra el conegut Procurador D. Llorens Nicolau. En consecuencia dispongué que quedàs reposat altra volta en l'exercissi del seu càrreg de Procurador i quedassin sens efecte les dues penes que amb motiu del procés li havien imposades.

Dins pocs dies, (els necessaris perquè's trasmeti oficialment tal disposició) quedarà ubert altra vegada el despaix del Sr. Nicolau, de lo que'ns alegrem i li donam l'enhorabona per la justícia que li han feta.

MERCAT D'INCA

Preus que relgiren a nostro mercat		
Bessó	a	110'00 el quintá
Blat	a	19'50 la cortera.
Xexa	a	20'50 id.
Sivada	a	09'00 id.
Id. forastera	a	09'00 id.
Ordi	a	10'00 id.
id. foraster	a	09'50 id.
Faves pera cuinar	a	27'00 id.
id. ordinarias	a	19'00 id.
id. per bestia	a	18'50 id.
Blat de les Indies	a	16'00 id.
Fasols	a	30'00 id.
Monjetes de confit	a	50'00 id.
id. Blanques	a	45'00 id.
Siurons	a	30'00 id.
Garroves	a	06'00

QUESTIO DEL DIA

Per evitar que sien cregudes certes noticies que s'escampen, mos veim precisats a recordar a nostros lectors, que ls Superiors eclesiàstics, obligats a mirar pel bon nom de les religioses i a llevar-les de perill, han dispost que ni les monges de Sant Vicens

de Pauil ni les monges Franciscanes, puguén servir als malalts visitats pel metge D. Francesc Llabrés.

Aquesta disposició no sols regeix per les comunidats religioses d'Inca sinó per les comunidats de tota Mallorca.

MOVIMENT DE POBLACIÓ

NAXAMENTS

Dia 1.—Angela Llabrés i Llodrà filla de Miquel i de Rosa.

Dia 6.—Catalina Escarrer i Mateu filla de Miquel i de Maria.

—Antonia Munar i Llabrés filla de Antoni i de Magdalena.

Dia 7.—Bàrbara Ferrer i Gelabert filla de Antoni i de Bàrbara.

—Mateu Estrany i Llabrés fill de Bartomeu i de Simona.

—Miquel Martorell i Beltrán fill de Jusep i de Antonia.

Dia 11.—Andreu Reus i Genestra fill de Miquel i de Margalida.

—Francisca Sastre Carbonell filla de Gaspar i de Francisca.

Dia 14.—Isabel Calderón i Pujadas filla de Mariano i de Catalina.

Dia 15.—Juan Estrany i Martorell fill de Juan i de Catalina.

—Maria Fuster i Ferrari filla de Jusep i de Francisca.

Dia 18.—Nicolau Valriu i Nicolau, fill de Nicolau i de Paula.

Dia 21.—Rosa Vila i Ferrer, filla de Juan i de Antonia.

Dia 26.—Juan'Aina Jaume i Seguí, filla de Llorens i de Antonia.

Dia 28.—Maria Gayá i Corró, filla de Rafel i de Catalina.

Dia 29.—Rafel Alomar i Llompart fill de Rafel i de Magdalena.

Dia 30.—Catalina Horrach i Campins, filla de Antoni i de Catalina.

—Margalida Aguiló i Crespi, filla de Francesc i de Maria.

DEFUNCIONS

Dia 12.—Francisca Bonnin Aguiló, casada, 84 anys morta a consecuencia de debilitat senit.

Dia 16.—Juan'Aina Serra Mora, Viuda, 90 anys morta a consecuencia de Gasto Enteritis.

Dia 30.—Miquel Company Gelabert, Viudo, de 85 anys mort a consecuencia de veies.

CORRESPONDENCIA

EN BERNAT DE SANTA CLARA.—Vostra carta darrera es massa clara per

anar demunt materia tan espessa. No és que no sia ve i passi de ve tot lo que deis; però si vos voleu entendre en s'inquero qualsevol en forma tan franca tendreu que enviar vostre correspondencia per altra conducta.

VENTA

Sé venden; la casa número 4 de la calle de la Rosa en esta ciudad; y una porción de tierra sita en este término y pasage camino antiguo de Llubí llamada "Son Ramis,, de «Can Morey», propia de Guillermo Pujadas Ramis (a) Fideu, mide 7 cuártones 40 destres, plantada en parte de viña y el resto dedicada a cultivo y arbolado.

Para informes, a su apoderado **Juan Pieras Ramis** en esta ciudad, General Luque 77.

Del Beat Ramón Lull

—Novenari del B. Ramón Lull Martir compost per Mossen Mateu Gelabert i donat a l'estampa pels Col·legials de la Sapiencia—40 cents.

—Vida popular del Beato Ramón Lull per D. Jaume Borrás Rullán Pre.—10 cents.

—Estampetes del Benaventurat Ramón, Lull Terciari Franciscà—Una 10 centims i tres 20.

—Postals del mateix Sant, amb una hermosa varietat de vistes del puig de Randa, Santuari de Cura i la cova del Beat—Una 10 centims i tres 20.

—Medalles de coure, imitació de moneda antiga.—50 centims.

—Plaquetes d'escriure amb cuberta de cartulina i papé superior. Duen a sa portada l'himne del Centanari del Beat Ramón.—Cent 7 pessetes i una 10 centims.

CARTELLS

DE

Reducció de Kilos a Lliures

FINS A MIL KILOS

En papé . . 1'00 ♦ Llibreria i Tipogra-

En cartó . . 1'75 ♦ fía de M. Durán.

Als qui senyalin un número equivocat se li regalará un cartell.

Tip. Durán.—Inca.

PLANCHADO

ALEMÁN

Se lavan y planchan **Cuellos, Puños y Camisas**. Preferimos se entreguen la prendas sucias o sea sin lavar.

Precios

Cuellos todas las formas a 10 céntimos uno.

Puños id, id. a 10 céntimos par.

Camisas de 20 a 40 céntimos según forma.

Sucursal en Inca.—Sastrería y Camsería de **FLORENCIO PRAT**—Mayor 6, 8, 10—P. del Sol, 1 y 2.